

Zajknięcia

XXIII Olimpiada Informatyczna (2015/2016), etap II

Autor zadania: Tomasz Syposz

Opis rozwiązania: Jakub Radoszewski

Limit pamięci: 32 MB

<https://oi.edu.pl/pl/archive/oi/23/zaj>

Bitek zapadł ostatnio na dziwną chorobę: strasznie się jąka, a przy tym jedyne słowa, które wypowiada, to liczby. Jego starszy brat, Bajtek, zauważył jednak dziwną powtarzalność w zajknięciach Bitka. Podejrzewa, że Bitek tak naprawdę udaje, żeby nie chodzić do szkoły i móc więcej grać na komputerze. Bajtek nie może przez to uczyć się programowania i jest z tego powodu bardzo smutny. Postanowił więc zdemaskować młodszego brata i liczy, że w nagrodę będzie miał tyle czasu na programowanie, ile dusza zapagnie.

Opiszmy formalnie podejrzenia Bajtka. Załóżmy, że mamy dany ciąg liczb A .

- *Podciąg*iem ciągu A nazywamy ciąg powstały przez wyrzucenie z A dowolnych wyrazów, np. 1, 1, 7, 5 jest podciągiem ciągu 1, 3, 1, 7, 6, 6, 5, 5, natomiast 1, 5, 7 nim nie jest.
- *Zajknięciem* ciągu A nazywamy podciąg A , który składa się z ustawionych po kolei par takich samych wyrazów, np. 1, 1, 1, 1, 3, 3 oraz 2, 2 są zajknięciami ciągu 1, 2, 1, 2, 1, 2, 1, 3, 3, natomiast 1, 2, 1, 2 oraz 2, 2, 2 nimi nie są.

Formalnie zajknięcie jest podciągiem postaci $a_1, a_2, a_3, \dots, a_{2k-1}, a_{2k}$, gdzie $a_{2i-1} = a_{2i}$ dla $1 \leq i \leq k$.

Mając dane dwie wypowiedzi Bitka jako ciągi liczb, pomóż Bajtkowi stwierdzić, jaka jest długość najdłuższego zajknięcia, które występuje w każdym z tych ciągów, a nagroda cię nie ominie.

Wejście

Pierwszy wiersz wejścia zawiera dwie liczby całkowite n oraz m ($n, m \geq 2$) oznaczające długości ciągów A i B , które reprezentują wypowiedzi Bitka. W drugim wierszu wejścia znajduje się n liczb całkowitych $a_1, a_2, \dots, a_n$, czyli kolejne wyrazy ciągu A ($1 \leq a_i \leq 10^9$). W trzecim wierszu wejścia znajduje się m liczb całkowitych $b_1, b_2, \dots, b_m$, czyli kolejne wyrazy ciągu B ($1 \leq b_i \leq 10^9$).

Wyjście

Twój program powinien wypisać na wyjście jedną nieujemną liczbę całkowitą oznaczającą długość najdłuższego wspólnego zajknięcia ciągów A i B . Jeśli ciągi nie mają żadnego wspólnego zajknięcia, poprawnym wynikiem jest 0.

Przykład

Dla danych wejściowych:

7 9
1 2 2 3 1 1 1
2 4 2 3 1 2 4 1 1

poprawnym wynikiem jest:

4

Wyjaśnienie przykładu: Szukanym ciągiem jest 2, 2, 1, 1.

Ocenianie

Zestaw testów dzieli się na podzadania spełniające poniższe warunki. Testy do każdego podzadania składają się z jednej lub większej liczby osobnych grup testów.

Podzadanie	Warunki	Liczba punktów
1	$n, m \leq 2000$	30
2	$n, m \leq 15\,000$ i każda liczba w każdym ciągu występuje co najwyżej dwa razy	28
3	$n, m \leq 15\,000$	42

Rozwiązanie

W zadaniu dane są dwa ciągi liczb $A = (a_1, \dots, a_n)$ i $B = (b_1, \dots, b_m)$. W opisie rozwiązania zamiast o wartościach elementów ciągów wygodniej nam będzie mówić o ich kolorach, tak więc np. a_i będzie oznaczać kolor i -tego elementu ciągu A . Naszym celem jest znaleźć najdłuższe wspólne zająknięcie ciągów A i B , czyli najdłuższy ciąg kolorów złożony z parami powtarzających się elementów, który jest podciągiem każdego z ciągów A i B . Co istotne, w odpowiedzi wystarczy podać długość najdłuższego wspólnego zająknięcia.

Najdłuższy wspólny podciąg

Nasze zadanie ewidentnie ma związek z problemem znajdowania najdłuższego wspólnego podciągu dwóch ciągów. Rozważania zacznijmy więc od przypomnienia klasycznego rozwiązania tego problemu za pomocą programowania dynamicznego (patrz np. książka *Wprowadzenie do algorytmów* [6]). Wyznacza się w nim dwuwymiarową tablicę NWP rozmiaru $(n+1) \times (m+1)$, taką że $NWP[i, j]$ oznacza długość najdłuższego wspólnego podciągu ciągów $a_1, \dots, a_i$ oraz $b_1, \dots, b_j$. Szukanym wynikiem jest oczywiście $NWP[n, m]$. Mamy następującą zależność rekurencyjną:

$$NWP[i, j] = \begin{cases} 0 & \text{jeżeli } i = 0 \text{ lub } j = 0, \\ NWP[i-1, j-1] + 1 & \text{jeżeli } a_i = b_j, \\ \max(NWP[i-1, j], NWP[i, j-1]) & \text{w przeciwnym przypadku.} \end{cases}$$